

Cod ECLI ECLI:RO:CAALB:2022:207.#####
Dosar nr. #####/109/2020*

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL #####
SECȚIA I CIVILĂ

DECIZIE CIVILĂ Nr. #####/2022
Ședința publică de la 25 Mai 2022
Completul compus din:
PREȘEDINTE #####
Judecător #####
Grefier #####

Pe rol se află pronunțarea asupra apelului declarat de Curtea de Apel București împotriva sentinței civile nr. #####/2020, pronunțată de Tribunalul Argeș în dosar nr. #####/107/2020*, având ca obiect obligația de a face – disjuns din dosarul nr. #####/109/2020.

Mersul dezbaterilor a fost consemnat în încheierea de amânare inițială a pronunțării din data de 10 Mai 2022, încheiere care face parte din prezenta decizie.

CURTEA DE APEL
Asupra apelului civil de față,

Prin sentința civilă nr. #####/2020, pronunțată de Tribunalul Argeș, s-a respins excepția lipsei calității procesuale pasive invocat de parata.

S-a admis în parte acțiunea formulată de reclamantul #####, în contradictoriu cu pârâta Curtea de Apel București. A fost obligată parata la plata către reclamant a sumei de 2258,56 lei, reprezentând contravaloare medicamente, servicii medicale și coplăți.

Pentru a pronunța această sentință, tribunalul a reținut următoarele:

Reclamantul a solicitat instanței obligarea paratei la emiterea dispoziției de plată a sumei de 2291,87 lei, reprezentând contravaloare medicamente, servicii de medicină dentară și contribuții personale/coplăți, servicii medicale efectuate în perioada septembrie 2019 - martie 2020.

Cu privire la excepția lipsei calității procesuale pasive invocata de către parata, instanța retine ca potrivit art.7 alin.1 HG ##### decontarea contribuției personale, respectiv a coplății se aprobă de ordonatorul de credite, în baza cererii formulate de asigurat, însoțită de documente justificative, în termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii, iar potrivit art. 8 alin.1 și 2 cererile pentru decontarea contribuției personale/coplății se depun la compartimentul financiar-contabil al instituției angajatoare și se transmit însoțite de documentele justificative de ordonatorii

de credite din sistemul justiției spre avizare tehnica de către compartimentul de asistență medicală al ordonatorilor principali sau secundari de credite.

Din economia textului mai sus amintit reiese ca atributul Ministerului Justiției, prin compartimentul de asistenta medicala, este exclusiv unul de avizare tehnica, decontarea contribuției personale, respectiv a coplății urmând a fi realizata de ordonatorul de credite, in cazul reclamantului Curtea de Apel București.

Pe cale de consecință, parata are calitate procesuala pasiva, ea fiind titularul obligației in raportul obligațional dedus judecării, motiv pentru care excepția va fi respinsa.

În ceea ce privește fondul cauzei instanța constata ca cererea reclamantului este întemeiata, in parte, in sensul ca suma la care acesta este îndreptățit, potrivit înscrisurilor depuse la dosar este de 2258,56 lei, iar nu 2291,87 lei ,cum a solicitat reclamantul.

Astfel, reclamantul, respectând procedura impusa de HG 762/2010, a depus la parata spre decontare, odata cu cererile formulate, biletele de ieșire din spital, fise de tratament, bonuri fiscale si facturi, rețete medicale.

Parata, însă, nu a procedat la decontarea contribuției personale, respectiv a coplății, nici după primirea ,, avizului tehnic,, din partea Ministerului Justiției.

Motivarea pe care o face parata in întâmpinare, în sensul ca decontarea cheltuielilor de asistenta medicala s-ar fi făcut de către ordonatorul principal de credite nu are suport, deoarece pe de o parte in avizările comunicate de către MJ către parata, filele 31, 33 i se comunica doar puncte de vedere cu privire la ce anume se poate deconta, iar pe de alta parte pana la momentul pronunțării soluției, parata nu a făcut in niciun fel dovada vreunei plăți, nici de către ordonatorul principal si nici de către cel secundar.

În aceste condiții instanța a apreciat, in lumina textelor legale mai sus amintite, ca cererea reclamantului este întemeiata, si a fost admisa, in parte, doar sub aspectul cuantumului sumei dovedite cu înscrisurile depuse la dosar.

Împotriva acestei sentințe a formulat apel Curtea de Apel București, solicitând anularea sentinței și rejudecarea cauzei.

În dezvoltarea motivelor de apel susține că sentința conține o motivare confuză, ce echivalează cu o nemotivare.

Apreciază că în mod eronat a fost respinsă excepția lipsei calității procesuale pasive, cu motivarea că ordonatorul principal de credite, prin compartimentul de asistență medicală avizează doar tehnic decontarea contribuției persoanele, plata urmând a fi realizată de Curtea de Apel București. Prima instanță a ignorat dispozițiile art. 7 alin 1 din HG 762/2010, în acord cu care decontarea contribuției personale se aprobă de către ordonatorul de credite. Curtea de Apel București este ordonator secundar de credite, plătitorul drepturilor salariale, care, potrivit dispozițiilor art. 131 alin 2 din Legea nr. 304/2004, pune executare dispozițiile ordonatorului principal de credite, în speță Ministerul Justiției.

În ce privește fondul cauzei, susține că în mod greșit a reținut prima instanță că, în condițiile în care intimatul reclamant a respectat procedura de decontare, prevăzută de HG 762/2010, acesta este îndreptățit la decontarea cheltuielilor medicale, ignorând avizul dat de compartimentul de asistență medicală din cadrul Ministerului de Justiție.

Reclamantul a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea apelului.

În motivarea întâmpinării a susținut că în mod corect a fost respinsă excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei, ordonatorul de credite ținut în cazul său să deconteze cheltuielile medicale, rolul Ministerului de Justiție, prin compartimentul de asistență medicală, fiind de avizare tehnică a acestor solicitări.

În ce privește fondul cauzei, susține că și-a dovedit pretenții cu înscrisurile de la dosar, astfel încât, în mod temeinic pârâta a fost obligată la plata cheltuielilor pe care le-a efectuat în perioada #####, cheltuieli cu medicamente și servicii medicale la care nu se putea opune, dată fiind starea sa de sănătate și pe care le-a efectuat în spitalele de stat.

Precizează că pârâta atașează întâmpinării niște avize ce pretinde că ar proveni de la Ministerul Justiției, care nu sunt semnate și din care nu reies temeiurile tehnice la care ar fi trebuit să se limiteze avizul compartimentului de asistență medicală.

Pârâta trebuia să facă propria verificare a dispozițiilor legale și să constate că niciuna din cheltuielile pretinse la decontare nu se încadrau în excepțiile de la art. 9 din HG 762/2010.

Susține reclamantul că a fost internat de urgență în serii de mai multe zile și nopți la rând, la Spitalul Prof. Dr. Th. ##### din București, și nu a fost în situația de a beneficia de servicii hoteliere solicitate de pacienții ale căror afecțiuni se tratează în spitalizare de zi.

În ce privește serviciile de medicină dentară, învederează că acestea au fost prestate de către un medic stomatolog, ce practică prețuri modeste sau cel mult rezonabile, ce nu pot fi refuzate la decontare. Toate lucrările dentare au fost absolut necesare și nu pot fi calificate ca unele voluptorii. De altfel, pârâta a refuzat și decontarea radiografiei dentare, în valoare de 20 de lei, impusă de medicul stomatolog, absolut necesară pentru efectuarea tratamentului.

Curtea, analizând legalitatea și temeinicia sentinței apelate, prin prisma criticilor formulate reține următoarele:

Excepția lipsei calității procesuale pasive a fost în mod corect soluționată de către prima instanță, în condițiile în care reclamantul are calitatea de judecător la Curtea de Apel București.

Astfel, pârâta este ordonatorul de credite ținut să-i achite drepturile salariale, dar și celelalte drepturi decurgând din raportul de muncă aferente perioadei în care reclamantul are această calitate.

Potrivit art. 25 din OUG 27/2006, reclamantul este îndreptățit la asistență medicală, medicamente și proteze gratuite.

În executarea dispoziției menționate, a fost emisă HG 762/2010, care la art. 7 dispune în sensul că decontarea contribuției personale, respectiv a coplății, se aprobă de ordonatorul de credite.

Pârâta, instituție în cadrul căreia funcționează reclamantul, are calitatea de ordonator de credite, prin urmare îi incumbă obligația de mai sus, legea nefăcând trimitere la ordonatorul principal de credite, în cazul de față Ministerul Justiției, cum greșit susține apelanta.

Critica vizând caracterul sumar al motivării primei instanțe se apreciază întemeiată, în condițiile în care aceasta nu analizează apărările pârâtei în sensul că decontarea sumelor solicitate de reclamant nu s-a putut realiza în întregime față de conținutul avizelor compartimentului de asistență medicală.

Reclamantul invocă faptul că aceste avize nu sunt semnate, că reclamanta trebuia să facă propria analiză a dispozițiilor legale, însă aceste apărări nu îndreptătesc instanța să omită să

analizeze apărările pârâtei întemeiate pe mențiunile din avizele în discuție, pe care acesta și le-a însușit.

Este adevărat că în temeiul dispozițiilor art. 25 din OUG 27/2006 judecătorii beneficiază de asistență medicală, medicamente și proteze gratuite, în condițiile plății asigurărilor de sănătate, însă, în aplicarea legii a fost emisă HG 782/2010, act administrativ cu caracter normativ, obligatoriu pentru instanță, cât timp nu este înlăturat din ordinea juridică normativă prin anularea printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

La dosar se regăsesc două cereri de decont din 16.01.2020 și o cerere de decont din 28.02.2020, în legătură cu care au fost formulate următoarele apărări, prin însușirea celor menționate în cuprinsul avizelor pe care pârâta pretinde că le-a primit de la compartimentul de asistență medicală din cadrul ordonatorului principal de credite:

- pentru medicamentele compensate Sumetrolim, Vimovo și Tavanic, reclamantul este îndreptățit la decontarea diferenței dintre prețul medicamentelor și valoarea compensării;
- prețul produselor neautorizate ca medicamente, Struviren și Naturalis Carbomed, nu poate fi decontate;
- bonurile fiscale 90/9.10.2019 și 8/6.10.2019 nu au fost însoțite de rețete și facturi fiscale;
- contravaloarea chitanței de 780 lei, reprezentând contravaloare salon cu plată, nu face obiectul decontării, potrivit HG 762/2010.
- prețul radiografiei retroalveolare nu se decontează, deoarece asigurații beneficiază gratuit de un astfel de serviciu, iar tratamentele stomatologice de care a beneficiat reclamantul se decontează în limita unui tarif de 94 lei/obturație.

Analizând aceste apărări, din perspectiva dispozițiilor HG 762/2010, Curtea reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 25 din OUG 27/2006, judecătorii beneficiază în mod gratuit de asistență medicală, medicamente și proteze, în condițiile respectării dispozițiilor legale privind plata contribuției pentru asigurările sociale de sănătate.

Condițiile de acordare gratuită a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

În ce privește medicamentele gratuite, din economia dispozițiilor art. 3 alin 2 din HG 762/2010, rezultă că pentru medicamentele compensate parțial, contribuția personală a asiguratului se suportă din fondurile prevăzute cu această destinație în bugetul MJ, iar pentru medicamentele din Nomenclatorul medicamentelor de uz uman, dar necompensate, contravaloarea acestora se suportă din sumele prevăzute cu această destinație în bugetul MJ.

Față de aceste dispoziții legale, apărarea pârâtei în sensul că din suma solicitată spre decontare de către reclamant trebuie scăzută valoarea compensării pentru medicamentele Sumetrolim, adică 9,3 lei, Tavanic, adică 12,5 lei, Vimovo, adică 8 lei, medicamente pe care reclamantul a ales să le achiziționeze plătind prețul în întregime, deși în calitate de asigurat putea beneficia de rețetă compensată, se apreciază întemeiată.

Având în vedere să se decontează medicamente cuprinse în Nomenclatorul medicamentelor de uz uman, se apreciază întemeiată și apărarea vizând înlăturarea de la decontare a sumei achitate pentru Naturalis Carbomed și Struviren, comercializate ca suplimente alimentare, adică sumele de 4,3 lei și 70,22 lei.

De remarcat că reclamantul nu a combătut susținerea pârâtei în sensul că Sumetrolim, Tavanic și Vimovo sunt medicamente ce se compensează parțial, iar Naturalis Carbomed și Struviren nu sunt cuprinse în Nomenclatorul medicamentelor de uz uman.

Potrivit dispozițiilor art. 7 din HG 762/2010, decontarea contribuției personale pentru medicamente se realizează la cerere, pe baza documentelor justificative, care în cazul medicamentelor constau în prescripție medicală, bon și factură fiscală.

Față de aceste dispoziții și de împrejurarea că reclamantul nu a depus prescripție medicală și factură pentru medicamentele achitate cu bonurile fiscale 90/9.10.2019 și 8/6.10.2019 se apreciază întemeiată apărarea pârâtei în sensul că valoarea acestora, de 83,31 și de 7,78 lei, nu poate fi decontată.

Potrivit dispozițiilor art. 25 din OUG 27/2006, judecătorii beneficiază de asistență medicală gratuită, medicamente și proteze, prin urmare, gratuitatea nu vizează serviciul de cazare în regim hotelier în cadrul unităților sanitare. De altfel, aceste servicii sunt excluse expres de la decontare potrivit art. 9 lit. a din HG 762/2010. Ca o consecință, nu poate fi decontată suma de 780 lei.

Potrivit art. 9 lit. q nu se decontează serviciile medicale la care judecătorii au dreptul, în mod gratuit, în calitatea lor de asigurați, prin urmare, se apreciază întemeiată și solicitarea vizând înlăturarea de la decontare a contravalorii radiografiei retroalveolare, de 20 de lei.

În ce privește tratamentele stomatologice, sunt de reținut dispozițiile art. 10 din HG 762/2010, în acord cu care decontarea cheltuielilor pentru serviciile de medicină dentară se realizează la nivelul tarifelor prevăzute de normele de aplicare a contractului cadru anual privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate. Prin urmare, apărarea în sensul că pentru tratamentul stomatologic reclamantul este îndreptățit la decontarea sumei de 94 lei/obturație se apreciază întemeiată.

Concluzionând, din suma acordată de prima instanță, se impune scăderea sumelor menționate mai sus, astfel încât, în temeiul art. 480 Cod procedură civilă, Curtea va admite (continuarea deciziei civile nr. ##### pronunțată în dosar nr., ####/109/2020*) apelul Curții de Apel București, va schimba în parte sentința apelată, în sensul că va reduce cuantumul despăgubirilor acordate reclamantului la suma de 1.222,33 lei. Va menține restul dispozițiilor din sentința apelată.

Pentru aceste motive,

În numele legii
D E C I D E

Admite apelul formulat de Curtea de Apel București împotriva sentinței civile nr. ####/2020, pronunțată de Tribunalul Argeș.

Schimbă în parte sentința apelată în sensul că reduce cuantumul sumei la plata căreia pârâta a fost obligată către reclamant de la 2258,56 lei la 1222,33 lei.

Menține restul dispozițiilor din sentința apelată.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 25.05.2022, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei.

Președinte,
#####

Judecător,
#####

Grefier,
#####

Red./tehnred.: D.L.M./16.06.2022
4 ex./16 Iunie 2022
Jud. ####: C. #####

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO